

(98/C 323/190)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1311/98**υποβολή: José García-Margallo y Marfil (PPE) προς την Επιτροπή***(29 Απριλίου 1998)***Θέμα:** Μετάβαση στο Ευρώ το 1999

Χάρης στη συμφωνία σταθερότητας και ανάπτυξης που ενέκρινε τον Ιούνιο του 1997 το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Άμστερνταμ τα κράτη μέλη υποχρεούνται να θέτουν ως μεσοπρόθεσμο στόχο τους την «επίτευξη μιας σχεδόν ισοσκελισμένης ή πλεονασματικής δημοσιονομικής κατάστασης». Εάν συνεχίσουν τις δημοσιονομικές προσαρμογές τους κατά τα επόμενα έτη, τα κράτη μέλη θα διαδέχονται πλέον δημόσια οικονομικά που θα τους επιτρέπουν να αντιμετωπίζουν πολύ πιο εύκολα τις δημοσιονομικές συνέπειες ενδεχομένων αρνητικών εξελίξεων των οικονομικών τους.

Ποια όμως θα ήταν, κατά την Επιτροπή, η σημερινή κατάσταση στην Αυστρία εάν το προαναφερθέν σύμφωνο σταθερότητας είχε ισχύσει στην περίοδο 1992-1997;

Απάντηση του κ. de Silguy εξ ονόματος της Επιτροπής*(2 Ιουνίου 1998)*

Το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης αποτελείται από ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 7ης Ιουνίου 1997 ⁽¹⁾, τον κανονισμό του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1466/97 της 7ης Ιουλίου 1997 για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών ⁽²⁾, και τον κανονισμό του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1467 της 7ης Ιουλίου 1997 για την επιτάχυνση και τη διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος ⁽²⁾. Στόχος του συμφώνου είναι η δημοσιονομική πειθαρχία στην οικονομική και νομισματική ένωση (ΟΝΕ) με την οποία θα δημιουργηθούν οι κατάλληλες προϋποθέσεις σταθερότητας για διαρκή ανάπτυξη. Παρέχει ένα ισχυρό σύστημα κινήτρων ώστε τα κράτη μέλη να μην έχουν υπερβολικό έλλειμμα ή να το διορθώνουν ταχύτατα αν παρουσιαστεί μια τέτοια κατάσταση.

Το 1992, το δημοσιονομικό έλλειμμα της Αυστρίας ανερχόταν σε 2,0% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος (ΑΕΠ), και το 1993 το έλλειμμα ήταν 4,2% του ΑΕΠ. Μετά την ένταξη της Αυστρίας στην Κοινότητα τον Ιανουάριο του 1995, το Συμβούλιο αποφάσισε στις 10 Ιουλίου 1995 ότι υπήρχε υπερβολικό έλλειμμα στην Αυστρία (άρθρο 104Γ, παράγραφος 6, της συνθήκης ΕΚ). Την περίοδο που καλύπτεται από την ερώτηση του αξιότιμου μέλους του Κοινοβουλίου, δηλαδή από το 1992 έως το 1997, η δημοσιονομική πολιτική της Αυστρίας ήταν προσανατολισμένη στην σύγκλιση, δηλαδή στη διόρθωση της κατάστασης υπερβολικού ελλείμματος και στην τήρηση των κριτηρίων σύγκλισης σχετικά με τη δημοσιονομική κατάσταση. Επιπλέον, οι παράγραφοι 9 και 11 του άρθρου 104Γ, που αναφέρονται στις κυρώσεις, δεν εφαρμόστηκαν κατά τη διάρκεια του δεύτερου σταδίου της ΟΝΕ.

⁽¹⁾ ΕΕ C 236 της 2.8.1997.

⁽²⁾ ΕΕ L 209 της 2.8.1997.

(98/C 323/191)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1314/98**υποβολή: José García-Margallo y Marfil (PPE) προς την Επιτροπή***(29 Απριλίου 1998)***Θέμα:** Μετάβαση στο Ευρώ το 1999

Χάρης στη συμφωνία σταθερότητας και ανάπτυξης που ενέκρινε τον Ιούνιο του 1997 το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Άμστερνταμ τα κράτη μέλη υποχρεούνται να θέτουν ως μεσοπρόθεσμο στόχο τους την «επίτευξη μιας σχεδόν ισοσκελισμένης ή πλεονασματικής δημοσιονομικής κατάστασης». Εάν συνεχίσουν τις δημοσιονομικές προσαρμογές τους κατά τα επόμενα έτη, τα κράτη μέλη θα διαδέχονται πλέον δημόσια οικονομικά που θα τους επιτρέπουν να αντιμετωπίζουν πολύ πιο εύκολα τις δημοσιονομικές συνέπειες ενδεχομένων αρνητικών εξελίξεων των οικονομικών τους.

Ποια όμως θα ήταν, κατά την Επιτροπή, η σημερινή κατάσταση στη Φινλανδία εάν το προαναφερθέν σύμφωνο σταθερότητας είχε ισχύσει στην περίοδο 1992-1997;